

COMUNICACIÓ

DR. JOSEP MONSERRAT MOLAS: *El cansament de la jurisprudència*

El darrer dels *Assaigs* de Montaigne, «De l'experiència», destaca per resultar un dels que il·lumina especialment la voluntat comunicativa de l'autor. Des de la confessió que els *Essais* no s'ocupen d'altra cosa sinó de la reflexió sobre l'experiència pròpia («j'escry de moy et de mes escrits comme de mes autres actions, que mon theme se renverse en soy, je ne say si chacun la prendra»), fins a la crítica severa del comentari i la glossa dels llibres («Il y a plus affaire à interpreter les interpretations qu'à interpreter les choses, et plus de livres sur les livres que sur autre subject: nous ne faisons que nous entregloser») a causa de la multiplicació de la realitat que tal pràctica comporta, Montaigne relliga des de l'inici de l'assaig («Il n'est desir plus naturel que le desir de connoissance») l'experiència com a forma de coneixement i una concepció avisada de la «naturalesa» de l'ordenament polític que no cau ni en el conservadorisme ni en el revolucionarisme (cf. F. Sáez-Mateu, *La invenció del home*, Barcelona: Pòrtic, 1998).

Un paper destacat el té la seva experiència en la magistratura. Els exemples de corrupció de la justícia que doblen amb casos d'injustícies viscudes la crítica que ja era habitual, són el senyal d'una lucidesa que només resulta superficial per aquell que no sap llegir subtilment («Hi ha certes claus històriques que fins i tot en temps de Montaigne resultaven sibil·lines», F. Sáez). L'evidència de la pluralitat i diversitat incongruent de lleis es tracta des d'una constatació de l'experiència que s'inflexiona en l'atenció a la situació que la produeix i al públic lector. Cal, doncs, situar-se en la qüestió de les formes que pot prendre l'escriptura limitada per la persecució i atendre des d'aquesta perspectiva les reflexions «jurídiques» dels pensadors.